

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

सशोभमानोवरदः खड्गीबाणीशरासनी ॥ हसन्निवात्रवीदेवान्सारथिः कोभविष्यति ॥ ६१ ॥ तमब्रुवन्देवगणायं भवान्संनियोक्ष्यते ॥ सभविष्यति देवेश सारथिस्तेन संशयः ॥ ६२ ॥ तानब्रवीत्युनर्देवो मत्तः श्रेष्ठतरो हि यः ॥ तं सारथिं कुरुध्वं मे स्वयं संचित्यमाचिरं ॥ ६३ ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो देवा वाक्यमुक्तं महात्मना ॥ गत्वा पितामहं देवाः प्रसाद्येदं वचो ब्रुवन् ॥ ६४ ॥ यथा त्वत्कथितं देव त्रिदशारिविनिग्रहे ॥ तथा च कृतमस्माभिः प्रसन्नो नो वृषध्वजः ॥ ६५ ॥ रथश्च विहितोऽस्माभिर्विचित्रायुधसंवृतः ॥ सारथिं च न जानीमः कः स्यात्तस्मिन् रथोत्तमे ॥ ६६ ॥ तस्माद्विधीयतां कश्चित्सारथिर्देवसत्तम ॥ सफलांतां गिरं देवकर्तुं महसिनो विभो ॥ ६७ ॥ एवमस्मासु हि पुरा भगवन्नुक्तवानसि ॥ हितकर्तास्मि भवतामिततल्लर्तुमर्हसि ॥ ६८ ॥ सदेव युक्तो रथसत्तमो नो दुराधरो द्रावणः शात्रवाणां ॥ पिता कपाणिर्विहितो त्रयोद्धाविभीषयन् दानवानुघतोसौ ॥ ६९ ॥ तथैव वेदाश्च तुरोहयाग्न्याधरासशैला च रथो महात्मनः ॥ नक्षत्रवंशानुगतो वरूथी हरो योद्धा सारथिर्नाभिलक्ष्यः ॥ ७० ॥ तत्र सारथिरेष्टव्यः सर्वैरेतैर्विशेषवान् ॥ तस्मिन् शोरथो देवहया योद्धा तथैव च ॥ ७१ ॥ कवचानि सशस्त्राणि कार्मुकं च पितामह ॥ त्वानुरथं तस्मिन् तत्र नान्यं पश्चात्समहेवयं ॥ ७२ ॥ त्वं हि सर्वगुणैर्युक्तो देवतेभ्योधिकः प्रभो ॥ सरथं तूर्णमारुह्य संयच्छ परमानुहयान् ॥ ७३ ॥ जयाय त्रिदिवेशानां वधाय त्रिदशद्विषां ॥ इति ते शिरसा गत्वा त्रिलोकेशं पितामहं ॥ ७४ ॥ पितामह उवाच नात्र किंचिन्मृषावाक्यं यदुक्तं त्रिदिवौकसः ॥ संयच्छामि हयानेषु यथोक्तैकपदिनः ॥ ७५ ॥ सारथ्ये कल्पितो देवैरीशानस्य महात्मनः ॥ तस्मिन् नारो हतिक्षिप्रं स्यन्दने लोकपूजिते ॥ ७६ ॥ शिरोभिरगमन् भूमिं ते हयाबातरं हसः ॥ आरुह्य भगवान् देवो दीप्यमानः स्वतेजसा ॥ ७७ ॥ अभीषून् हि प्रतोदं च संजग्राह पितामहः ॥ तत उत्थाय भगवांस्तानुहयान् निलोपमान् ॥ ७८ ॥ बभाषे च तदा स्थाणुमारोहेति सुरोत्तमः ॥ ततस्तमिषुमादाय विष्णुसोमाग्निं संभवं ॥ ७९ ॥ आरुरोहतदा स्थाणुर्धनुषाकंपयन् परान् ॥ तमारुहं तु देवं शतुषुः परमर्षयः ॥ ८० ॥ गंधर्वादेव संघाश्च तथैवाप्सरसांगणाः ॥ सशोभमानोवरदः खड्गीबाणीशरासनी ॥ ८१ ॥ प्रदीपयन् रथे तस्यौत्री नलोकान् स्वेन तेजसा ॥ ततो भूयो ब्रवीद्देवानि द्रुपदुरोगमान् ॥ ८२ ॥ नहन्यादितिकर्तव्यो न शोको वः कथंचन ॥ हतानित्येव जानीत बाणेनानेन चासुरान् ॥ ८३ ॥ ते देवाः सत्यमित्याहुर्निहता इति चाब्रुवन् ॥ न च तद्वचनं मिथ्या यदाह भगवान् प्रभुः ॥ ८४ ॥